

PARAL·LEL **OH!**

LA REVISTA DEL PARAL·LEL, EL CARRER DE BARCELONA • LA CALLE DE BARCELONA • THE STREET OF BARCELONA

www.zonasec.cat

Fundación Europea
por las Personas Desaparecidas

Paco Lobatón

Periodista i presentador de TV

"Hi havia una vacant al 'Telediario'. Vaig fer una prova i em van acceptar. Després d'això va venir 'Quién sabe dónde'" (pàg. 8)

**Històries
del Paral·lel**
Violeta la Burra
(pàg. 4)

**Mortadel·lo
i Filemó**

Nou semàfor
(pàg. 6)

**El conte
del mes**
Sobretaula
(pàg. 14)

Foto: Pronto

Compro oro, plata, relojes de 1^{ras} marcas, monedas, lingotes, papeletas de empeño y móviles

93 001 00 00

63 344 96 24

@barcjoyeria

¡VISÍTANOS!

FINIS
A 40€ PER
GRAM
D'OR

JOYERÍA BARC, tu joyería de confianza en Barcelona
JOYERÍA BARC (Rda. Sant Pau, 79, esq. Manso) • JOYERÍA LA FAMA (Paral·lel, 97)

JOYERIA BARC
FINE COLLECTION

APUESTAS DEPORTIVAS

MINI CASINO

ABIERTO TODOS LOS DÍAS DE
9,00 A 4,00 DE LA MADRUGADA

APOLO

NOU DE LA RAMBLA, 109-111 • PARAL·LEL, 61
TEL. 93 329 01 28

Sumari

- Editorial pàg. 3
- Històries del Paral·lel pàg. 4
- Gimnàs Sant Pau pàg. 6
- L'Entrevista pàg. 8
- La foto retro pàg. 10
- L'Espai tecnològic pàg. 11
- Cartellera de teatre pàg. 12
- Història de l'1 de Maig pàg. 13
- El conte del mes pàg. 14

Editorial

Guerra i Pau

D'ençà 1945 i de la fi de la II Guerra Mundial la paraula pau ha adquirit un nou significat. A principis del segle XX es pensava en la pau com l'absència provisional de la guerra; volia dir que entre França i Alemanya "ara mateix no hi ha cap guerra, però qui sap el que passarà l'any que ve". Actualment, pensem en la pau com la inversemblança de la guerra; vol dir que si hi ha pau entre França i Alemanya és perquè és inconcebible en qualsevol mena de circumstància que esclati una guerra entre els dos països. I aquesta premisa serveix pràcticament per a la majoria de països (si no tots). Les guerres d'invasió territorial-imperialistes han desaparegut. L'últim intent, fallit, va ser quan Saddam Hussein volia conquerir Kuwait. Aquestes guerres no surten a compte. La majoria de guerres actuals són dins de la pròpia frontera i per conflictes interns (Iugoslàvia, Israel, Ucraïna amb la disputa d'un territori mig russòfil, Sudan, Etiòpia, Congo, etc...).

Per altra banda, l'armament nuclear és dissuasori i manté una pau imposada malgrat que la seva existència no deixa de ser un perill latent. Ho va definir molt bé el dramaturg rus Anton Txékhov quan va dir que "una arma que aparegués al primer acte d'una obra es dispararia inevitablement al tercer", i la frase es va fer molt famosa a l'època.

L'indigne és la naturalesa humana que apareix en els conflictes armats, com actualment passa a Ucraïna i a Gaza. El menyspreu per la vida humana, pels drets humans i la manca d'empatia amb la teva pròpia espècie fa baixar els ulls i plorar. *Give peace a chance!*

Preocupa't només de les coses que de veritat importen, de vendre la teva casa, ens ocupem nosaltres.

TRUCA'NS... VALORACIONES GRATUITES

REDPISO ESTUDIO NUEVO SANT ANTONI

C/ Calàbria n°16, Tenda 1

Tel. 664 689 452 / 93 611 23 80 / santantoni@redpiso.es

Edita: Gràfiques Sertsem, SL • Dipòsit Legal: B-7596/2012 • Tirada: 5.000 exemplars

Carrer Tamarit, 134, 2n, 2a • 08015 Barcelona • Telèfons: **699 73 97 79** / 93 451 12 92

E-mail: zonasec@hotmail.com • www.zonasec.cat • Direcció: Enric Mestres

Redacció: David García Mateu, Lourdes Tasies, Enric Mestres • Xarxes: Elisenda Mestres - Lourdes Tasies

Col·laboradors: Toni Oller, Enric H. March, Víctor Carbonell, Paco Pàmies, Xavier Theros, Roberto Román

Fotografia: Redacció • Maquetació: Enric Mestres (GSSL)

PUBLICITAT: Francisco Rojo: Tel. 616 25 63 43 (de 17 a 24h)

zonasec@hotmail.com / Enric: 699 73 97 79 / Lourdes: 622 75 13 22

PARAL·LEL OH! No es fa responsable de les opinions publicades en aquesta revista.

Aquesta publicació
forma part de:

Històries del Paral·lel

Violeta la Burra

Icona transformista durant el franquisme

Va tenir un espectacle propi al Moulin Rouge de París i el 1982 va actuar com a artista principal al Teatre Arnau

La policia franquista la va detenir unes trenta vegades i en diverses ocasions la van apallissar als calabossos

Violeta la Burra (Herrera, Sevilla 1936-2020) va ser una cantant de copla i flamenc, transformista i caba-
retera d'origen andalús. Va néixer com Pedro Moreno Moreno i de nen va treballar als camps d'oliveres del seu poble, però amb 20 anys va començar a de-
cantar-se pel món de la música i de les folclòriques que triomfaven a l'època, cosa que unida a la duresa del treball al camp el va fer emigrar a Barcelona on va trobar ràpidament treball en alguns dels locals de moda de llavors. Va desenvolupar la majoria de la seva carrera a Barcelona, on era coneguda com Violeta la Burra. Va actuar durant més de quaranta anys i va aconseguir un ampli reconeixement com a transformista i *performer* sempre defensant la seva homosexualitat en uns temps molt difícils.

Inicis, Violeta la Burra i primer disc

Va començar a actuar com a travestí, primer els caps de setmana, on pujava a l'escenari de Los Clavelles, al carrer Escudellers, al costat de companyes com Rosarito i Marilí, actuant sempre en clau de flamenc, per després passar a locals de més importància, entre els quals hi havia Andalucía de Noche i Jardines de Córdoba, on el nivell artístic pujava fins a estar en cartells amb Antonio Machín o Estrellita Castro. En aquells temps es va relacionar amb Salvador Dalí, Lola Flores i altres personalitats del món de la cultura

Pedro Moreno, Violeta la Burra, al final de la seva carrera

i de l'espectacle. Després va fer una estada a Bèlgica i va tornar de nou a la ciutat comtal. A mitjans dels setanta va començar a actuar a la sala Whisky Twist, ja amb el nom de Violeta la Burra, amb xous més propers al cabaret i amb elements còmics, que li van fer guanyar una gran popularitat. L'any 1977 va gravar el primer disc d'una persona travestí a Espanya, *Violeta La Burra*. En paral·lel, va patir la dura repressió de la policia franquista, que la va detenir en trenta ocasions rebent més d'una pallissa.

Va compartir cartell amb artistes com Antonio Machín o Estrellita Castro i es va relacionar amb Salvador Dalí i Lola Flores

Estada a París i tornada a Barcelona

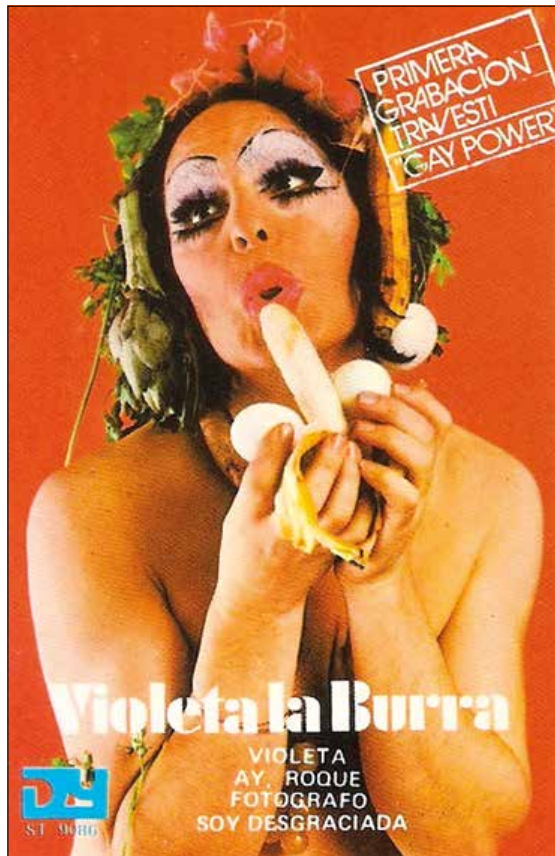
A finals dels anys setanta l'empresari Jean Marie Rivière la va contractar per treballar al Paradis Latin de París, considerat en aquell moment "la meca del transformisme europeu", on va interpretar una especial *Carmen* de Bizet i en va ser l'artista principal durant dos anys. En aquest període va tenir també un espectacle propi al Moulin Rouge parisenc.

En tornar a Espanya va continuar treballant a Barcelona, gaudint d'una àmplia popularitat. El 1977

va tenir un paper a la pel·lícula *Cambio de sexo*, de Vicente Aranda. El 1980 va actuar a les Festes de la Mercè. L'any següent va estrenar l'espectacle *Burla... burlando* a la sala Ciro's, i el 1982 va actuar com a artista principal a la reobertura del Teatre Arnau del Paral·lel. En aquesta etapa va ser fotografiada per Humberto Rivas, en unes obres que formaven part de la col·lecció de l'IVAM, i que van protagonitzar una columna als diaris de l'escriptor Francisco Umbral.

1979. Violeta la Burra fotografiada per Humberto Rivas

1977. La portada del primer disc d'un travestí a Espanya

Últims anys i reconeixement

Amb gairebé 80 anys mantenia part de la seva activitat artística, sent una habitual de la cocteleria Dry Martini. El seu propietari, Javier de las Muelas, li va retre un homenatge el 2018 amb un llibre que repassava la història del bar, el lloc on va acabar el viatge de Violeta la Burra a la nit barcelonina. Ella sempre es va mantenir en contacte amb la seva mare, a qui estimava moltíssim, i amb el seu poble al qual tornava en diversos moments de l'any, amb una visita fixa per Setmana Santa. El 2012 va rebre el Premi FAD Sebastià Gasch d'arts parateatral com a reconeixement a la seva trajectòria. Va morir el 2020 als 84 anys, sent enterrada al seu poble natal, on té un carrer amb el seu nom. **REDACCIÓ**

CERVESES VINS VERMUTS

BAR CALDERS

C/PARLAMENT 25 SANT ANTONI BARCELONA

soyma
SERRALLERIA

C/ Parlament, 35 – Barcelona 08015
93 441 08 66 ☎ 93 443 99 77

URGENCIAS 629 31 65 11

Un nou semàfor de Mortadel·lo i Filemó al barri de Sant Antoni

Mortadel·lo i Filemó, els mítics agents de la T.I.A. creats per Francisco Ibáñez, ja tenen un nou semàfor a la cruïlla del carrer del Comte d'Urgell amb el carrer de Manso

Mortadel·lo és la figura de la lent verda, que permet el pas de vianants en aquesta cruïlla del barri de Sant Antoni. Filemó, en canvi, prohibeix el pas des de la lent vermella. La ubicació s'ha escollit per la proximitat amb el Mercat del Llibre Dominical de Sant Antoni, i gràcies a la iniciativa de l'eix comercial SOM Sant Antoni. L'acte d'inauguració es va celebrar el passat diumenge 19 de maig i va comptar amb la presència del regidor del Districte, Jordi Valls, i de la filla d'Ibáñez, Núria, i autors de còmics amics d'Ibáñez. La festa es va cloure amb l'actuació de les tabaleres i els diables Trapelles de Sant Antoni.

Foto: Ajt. BCN

El semàfor es troba a Urgell amb Manso

Mortadel·lo i Filemó als semàfors de la ciutat

Es tracta del tercer parell de semàfors dedicats a Mortadel·lo i Filemó que s'instal·len a Barcelona. A l'octubre de l'any passat ja es van inaugurar els de la cruïlla del carrer del Treball amb el carrer del Concili de Trento, al districte de Sant Martí, i al desembre es van instal·lar els de la cruïlla de la ronda de Sant

Pere amb el passeig de Gràcia, a tocar de la plaça de Catalunya, al barri de la Dreta de l'Eixample.

Aquests semàfors tenen les mateixes característiques que els models actuals que s'instal·len a la ciutat

Francisco Ibáñez, el mestre, amb els seus personatges

La instal·lació dels semàfors de Mortadel·lo i Filemó és una iniciativa del professor navarrès Francisco Javier Ibáñez i ha tingut un ampli suport social, gràcies a l'estima de la ciutadania cap als personatges i el seu creador, i és un reconeixement més al dibuixant Francisco Ibáñez i a la seva obra. Aquests semàfors tenen les mateixes característiques que els models actuals que s'instal·len a la ciutat: són grocs, amb leds i de policarbonat, amb un nucli d'alumini que proporciona una alta resistència al vent i a les col·lisions de vehicles, i estan equipats amb dispositius sonors per a invidents. **REDACCIÓ** (Font: Ajt. BCN)

NACHO
Pintor Decoratiu

PINTOR DE BARRI · INTERIORS · EXTERIORS · TRACTAMENTS DE FUSTA
MOBILIARI · DECORACIÓ · ALTA DECORACIÓ · ESTUCATS
NACHO GUILERA DE RIQUER · 687 38 05 58

600 anys de tradició gegantera a Catalunya amb la primera referència escrita d'un gegant de la ciutat de Barcelona

L'any 2024 és una data clau pel moviment geganter barceloní: se celebren els 600 anys de la primera referència escrita d'un gegant municipal. Aquell any es recull al Llibre de les Solemnitats de Barcelona el primer document on hi consta la participació de *Lo Rey David ab lo Giguant* a la processó de Corpus. És un aniversari dels Gegants de la Ciutat, com a primers gegants documentats a Europa, però també un aniversari de tots els gegants i gegantes dels diversos barris, associacions i escoles de Barcelona. La programació extraordinària de l'aniversari es va iniciar per Santa Eulàlia del 2023 i finalitzarà a finals del 2024 amb diverses activitats, xerrades i exposicions. Els gegants són considerats d'importància històrica ja que molts d'ells representen els nostres orígens, personificant i homenatjant la vida dels nostres avantpassats. Tenim la sort de què actualment gaudim d'un ric ventall de figures de tot tipus i sobretot podem estar ben orgullosos de comptar amb un bon grup de gegants amb més de cent anys damunt les seves espatlles, alguns a punt d'arribar-hi i molts amb una història i un simbolisme al seu darrere prou contundent, tots ells detingudament catalogats. **REDACCIÓ**

Dagoll Dagom s'acomiadarà dels escenaris amb la darrera versió de 'Mar i Cel' al Teatre Victòria que s'estrenarà el proper 14 de setembre

Dagoll Dagom celebra els 50 anys de trajectòria i el seu comiat definitiu dels escenaris amb una nova reposició del musical més emblemàtic de Catalunya: *Mar i Cel*. Un musical basat en l'obra d'Àngel Guimerà, amb música d'Albert Guinovart i text de Xavier Bru de Sala. *Mar i Cel* s'ha representat en tres ocasions (1988, 2004 i 2014) i l'han vist més d'un milió de persones. Aquest 2024, torna l'espectacle mantenint la mateixa ànima original per última vegada. Sembla una conjunció gairebé astral que en el moment que Dagoll Dagom fa 50 anys d'existència i el final de la seva trajectòria, sigui l'any del centenari de la mort d'Àngel Guimerà. *Mar i Cel* explica la història d'uns pirates i cristians tancats dins d'un vaixell perdut enmig del mar. Un musical sobre la intolerància i la incomprensió entre dos mons: orient i occident. Dues religions eternament enfrontades. Un bella història d'amor impossible entre una noia cristiana i un corsari morisc. Una història amb innombrables paral·lelismes amb el món en què vivim. Un musical basat en la pirateria de la Mediterrània del segle XVII i en l'expulsió del regne d'Espanya de 300.000 moriscos decretada per Felip III l'any 1609. **REDACCIÓ**

**OBRIM LA
FINESTRA
A LA
INFORMACIÓ
MÉS PROPERA**

- La premsa de proximitat informa, integra, dinamitza i cohesiona la comunitat.
- El periodisme és la millor garantia davant les falses notícies. Sense mitjans, la societat s'empobreix i és menys plural, participativa i s'afebleix la democràcia local.
- Les empreses i sobretot les administracions públiques han de prioritzar els mitjans de proximitat com a suport publicitari. Una inversió que sempre retorna.
- Sense publicitat no hi ha mitjans i sense mitjans no hi ha informació veraç i contrastada.

amic associació de mitjans d'informació i comunicació

L'entrevista

Paco Lobatón

(Periodista i presentador de televisió)

“Set de cada deu casos els vam resoldre”

Francisco de Asís Lobatón Sánchez de Medina, més conegut com a Paco Lobatón (Jerez de la Frontera, 1951) és reconegut per la seva entrega i tasca en programes de recerca i cerca de persones desaparegudes. Va aconseguir gran notorietat als anys noranta com a conductor del programa ‘Quién sabe dónde’. Actualment, continua present a través de la ràdio; a RNE 5, on presenta ‘Diario de Ausencias’. Tot i això, també és una peça clau dins la fundació QSD, que rep el nom de les sigles del conegut espai de televisió que va presentar durant sis anys.

Moltes persones coneixen la seva vida i trajectòria, però pocs saben que vostè es va exiliar a l'època de Franco...

(Riu) tens tota la raó. Quan era jove, a part de ser graner, tenia un vincle molt proper amb la ràdio i el teatre. Tot i això, vaig estudiar ciències polítiques perquè no hi havia cap facultat de periodisme en aquella època. Recordo que aquells anys eren molt intensos a causa de la dictadura. Un dia, a una assemblea de mestres em va apuntar amb una pistola un dels agents de la Brigada Político-Social. Em vaig exiliar a Ginebra, on es reunia una comunitat d'emigrants espanyols. Foren moments difícils, però em va fascinar perquè jo lluitava per aconseguir una societat lliure.

Quan va tornar a Espanya, va estudiar comunicació a la Universitat Autònoma de Barcelona. En aquella època, imaginava treballar a la televisió?

No, en absolut. Mai vaig imaginar ni contemplar la televisió. Tot va ser gràcies a Pilar del Río. Tots dos érem solidaris amb el moviment sindical pels treballadors i ens passàvem contactes sempre. Un dia, ella

Fotos: 10 min. i Pronto

Paco Lobatón presentava ‘Quién sabe dónde’ a TVE

va fer un salt: de la ràdio a la televisió. Concretament va començar a treballar a TVE (Televisió Espanyola). Hi va haver un moment, durant els anys vuitanta, que em va comunicar que hi havia una vacant al *Telediario*. Vaig fer una prova i em vam acceptar. Després d'això va venir *Quién sabe dónde*...

‘Quién sabe dónde’, un programa que era líder en audiències. Quan et van comunicar que series tu el presentador?

Quan vaig tornar a Madrid, de nou vaig treballar a la ràdio. Un dia, Jesús Ortiz em va dir de presentar el programa. Vaig estar 24 hores rumiant, i finalment em vaig dir: “Endavant, Paco”. *Quién sabe dónde* va agafar la referència d'un programa italià, *Chi l'ha visto?* No es va fer plagi, però va ser una referència en tot moment. **Sovint parla del paper dels periodistes. Avui dia molta gent tracta les desaparicions a través de les xarxes socials. Considera que només un periodista pot comunicar un fet així?**

Nosaltres quan fèiem el programa convidàvem a tothom a conèixer el que succeïa. El paper era centralitzador, conciliador... Les coses actualment ja no funcionen així perquè s'han barrejat les històries privades amb la publicitat. Moralment no hi ha gent capacitada. Aquesta “responsabilitat de comunicació”, sobretot si és de caràcter sensible, hi ha gent que no és capaç de fer-la.

Què opina de la gestió duta a terme respecte el succés de l'Álvaro Prieto, que va ser trobat sense vida a l'octubre i el cos del qual va ser capturat per les càmeres de televisió?

El petit Gabriel, l'Álvaro Prieto, la Diana Quer... són casos que responen a l'especialització dels mitjans de comunicació, que han fet que prevalgui el sentit de l'espectacle sobre el principi de la informació i la responsabilitat. Ara el que importa són les audiències ja que aporten beneficis econòmics. Cal destacar que aquests mateixos mitjans de comunicació tenen una funció pública malgrat tenir empreses privades al darrere. Qui paga la publicitat?, nosaltres, els consumidors. No tot s'hi val en aquest món, i el respecte és primordial.

És conscient que la seva vida ha tingut com a objectiu ajudar a milers de persones?

Sí, i dono les gràcies. Set de cada deu casos els vam resoldre, i, afortunadament, la majoria de les persones les trobaven amb vida. A plató presenciàvem la retrobada amb la família. Nosaltres treballàvem molt per a que no fos una cosa desproporcionada o un espectacle. Considero que mai ens vam excedir.

“A plató presenciàvem la retrobada amb la família. Nosaltres treballàvem molt per a que no fos una cosa desproporcionada o un espectacle. Considero que mai ens vam excedir”

Quan parla sobre aquestes retrobades s'emociona molt. Què suposava per a vostè presenciar un fet així?

Era com un tastet de felicitat. A mi m'emocionaven molt aquestes històries, però tenia un estricte control respecte al meu sentiment personal. Considero que no hem de superposar les emocions personals, ho hem de meditar tot a cada moment. Quan un cirurgià té a les seves mans la vida d'una persona, abans d'entrar al quiròfan pren consciència del nivell de la situació. El mateix ha de fer un periodista quan fa front a la desaparició d'una persona.

El 9 de març, dia internacional de la persona desapareguda, es va emocionar mentre feia el seu discurs. Per què?

Em vaig emocionar perquè vaig dir “fins al final”. Quan ets jove no veus final, però ara soc conscient que cada cop em queda menys. Jo he acompanyat a la família de

Presentador del 'Telediario' entre 1985 i 1987

Cristina Bergua, i junts ens hem acompanyat pel camí de la vida. Plegats ens hem fet grans. Això que sento és un compromís de per vida. He après tant i tan bé... que estic molt feliç.

“Què farem sense Paco Lobaton?”, una frase recurrent entre el públic i els familiars de desapareguts.

(Riu) Mai parlen a la persona famosa. No em diuen Lobatón ni “senyor Lobatón”. Sempre em diuen “gràcies per la teva feina”. Reconeixen la feina feta en comptes de l'èxit, i això és meravellós. M'encantaria viure molt més i continuar recorrent camí. Amb la fundació hem aconseguit fer possible el CND (Centre Nacional dels Desapareguts), millorar la determinació i actuació dels cossos de seguretat de l'estat... tot i això, ens queda molt a fer. Vull continuar viu per veure-ho. **LOURDES TASIES**

Paco Lobatón va presentar el programa entre 1992 i 1998

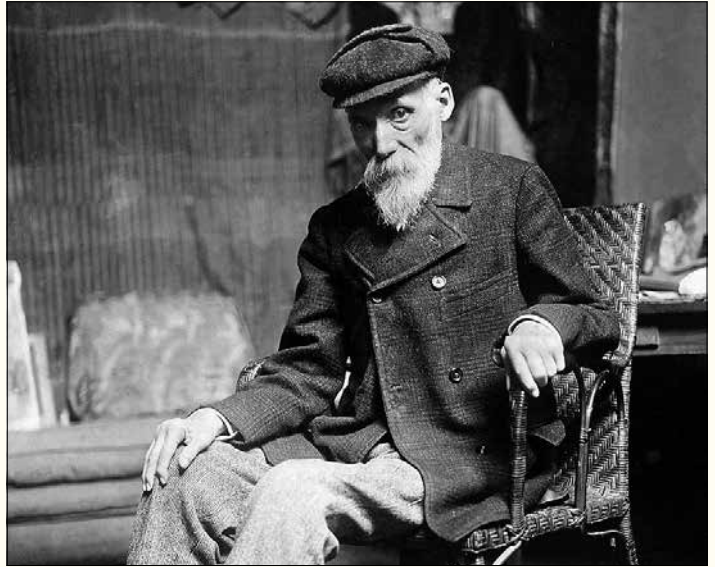
La foto retro (Pierre-Auguste Renoir)

Pierre-Auguste Renoir (Limoges, 1841 - Cagnes-sur-Mer, 1919) va ser un pintor francès impressionista. A les seves creacions mostra l'alegria de viure, fins i tot quan els protagonistes són treballadors. Sempre són personatges que es diverteixen, en una naturalesa agradable. Va tenir una sòlida amistat amb Claude Monet, Frédéric Bazille i Alfred Sisley, que sovint pintaven junts a l'aire lliure al bosc de Fontainebleau. Renoir i altres 28 joves pintors van organitzar la Primera Exposició Impressionista a París, el 1874. La majoria dels crítics europeus i nord-americans es van burlar de l'exposició, arribant a qualificar-la de "còmica" i a incriminar els seus participants de voler declarar la guerra a la bellesa

'Ball a Bougival' (1882-1883)

1910. Renoir va patir una artritis reumatoide que li va deformar les mans

'Dinar de remers' (1881). La dona que juga amb el gosset és Aline Charigot, la seva futura dona

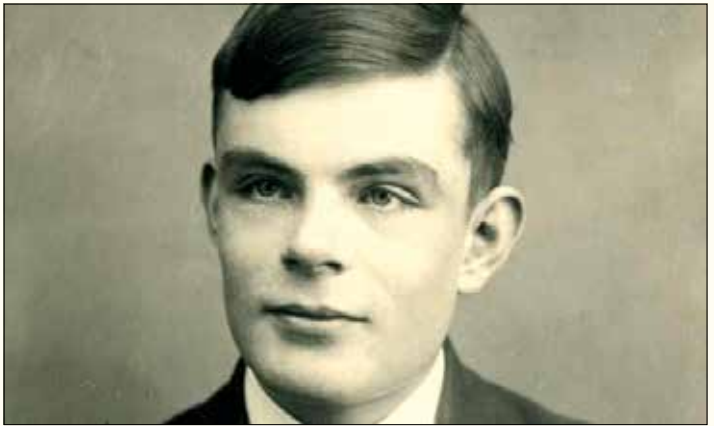
El pintor mai no va gaudir de bona salut. El 1888, a Essoyes, va tenir el seu rostre parcialment paralytitzat a causa d'una neuràlgia. En aquell mateix lloc, un dia de pluja de 1889, Renoir va caure de la seva bicicleta i es va fracturar el braç dret. Per sort, com a conseqüència d'una fractura anterior, ja havia après a pintar amb la mà esquerra. Van aparèixer dolors i el metge li va diagnosticar un reumatisme incurable. Els darrers vint anys de la seva vida Renoir va haver de patir permanents dolors. Tot i així, va seguir pintant fins a la seva mort l'any 1919.

L'Espai tecnològic

El test de Turing més a prop que mai

Qui no recorda pel·lícules com *2001 Odissea a l'Espai* (1968) o *Blade Runner* (1982) on les intel·ligències artificials es comporten com humans...

De fet, el matemàtic britànic Alan Turing (1912) va idear el famós test de Turing que es basava en intentar detectar una conversa humana d'una conversa generada per un ordinador (llavors eren escrites). Fins a la data, malgrat els avenços, encara es considera que cap IA ha passat el test de forma completa. Tot i així, la fita sembla propera. Estem immersos en plena revolució de la intel·ligència artificial i això ho canviarà tot igual que ho va canviar la revolució industrial o l'aparició d'Internet. Des de fa un any que cada dos per tres apareix alguna tecnologia innovadora derivada de la IA que ens

Alan Turing (1912-1954) és considerat el pare de la informàtica moderna. Va ser condemnat a castració química per homosexual. Es va suïcidar

deixa bocabadats i el fet sembla no tenir fi. La darrera ha estat aquest passat mes de maig. OpenAI, l'empresa creadora del famós ChatGPT, ha tret una nova versió que es denomina ChatGPT 4o. La lletra "o" es refereix a Omnicanal, és a dir, que no només xateja si no que pot treballar amb imatges, sons o vídeos.

El fet és que amb aquesta nova versió la IA pot dialogar verbalment amb nosaltres com ho faria un humà qualsevol. No hi ha decalatge entre converses, hi ha una entonació totalment humana i realista. Li podem ensenyar imatges o vídeos, parlar sobre elles i que ens doni detalls que per a nosaltres passen desapercebuts. Si veieu la demostració que circula per internet us en fareu creus. Si Turing fos viu ploraria d'emoció: el que ell pronosticava com una fita inassolible als anys 50, ara és a punt d'assolir-se.

VÍCTOR CARBONELL (victor.carbonell@gmail.com)

Paddock[®]
MOTARD BAR CON TERRAZA
de martes a jueves de 18 a 2h
viernes y sábado de 18 a 3h • domingo de 18 a 2h
BUENA CERVEZA Y BUENA MÚSICA
Celebrando **30 años** de buenos momentos
en vuestra compañía ¡GRACIAS!
Av. Paral·lel, 92 Tel. 93 329 51 42

farmacia **Elkano70**

**DERMOCOSMÉTICA
INFANTIL
CUIDADO CAPILAR
SPD**

(Servicio Personalizado
Dosificación)

**OBERT
12 HORES**
Dilluns a Divendres 8.30-20.30
Dissabtes 9.00-14.00

Elkano, 70 (esquina Radas) - 08004 Barcelona
Tels. 93 441 60 91 / 650 48 31 57
farmaciaelkano70@gmail.com

Cartellera de Teatre al Paral·lel

TEATRE CONDAL www.teatrecondal.cat

BGMC & The Queen (7 i 8 de juny)

Las Bingueras de Eurípides (del 14 al 22 de juny)

TEATRE VICTÒRIA www.teatrevictoria.com

La ràdio que em va parir (fins al 4 de juliol)

TEATRE APOLO www.teatreapolo.com

El lago de los cisnes (del 12 al 30 de juny)

DAU AL SEC www.daualsecartesceniques.cat

Para soñar que no estamos huyendo (del 12 al 16 juny)

PARAL-LEL 62 www.paral-lel62.cat

Partiperes (concert) (divendres 7 de juny)

Eva Fort+Matilda Mirana (concert) (div. 14 de juny)

Marc Sarrats: Vaques Flaques (comèdia) (dmc. 19 juny)

Centre Cultural Albareda www.ccalbareda.cat

Memi Sillah Group (concert) (div. 14 de juny)

Do d'Acords (concert) (dimecres 19 de juny)

TEATRE TANTARANTANA www.tantarantana.com

Respectum (del 7 al 9 de juny)

Tot en ordre (fins al 21 de juny)

RCE
STUDIOS
106.9FM

La Ràdio Catalana de la Cultura i l'Esport

La ràdio que t'envolta

Telèfon de directe: 93 468 55 55

RCE

SE ABRE EL TELÓN, todos los viernes de 17h a 18h
en **RCE 106.9FM** y por internet: www.rce.cat

El espacio de radio **SE ABRE EL TELÓN** està dirigit i presentat por **LINO RUÍZ**. Un programa especializado en la crítica de teatro, musical y cine. Regalamos entradas de teatro y conciertos musicales.

SE ABRE EL TELÓN

Visiteu la web del
zonaSec

El diari del Poble-sec

www.zonasec.cat

Bella Napoli

RISTORANTE DI RAFFAELE

ABIERTO TODOS LOS DÍAS
de 13,30 a 24 horas

Margarit, 12 (Poble-sec)
Tel. 93 442 50 56
www.bellanapoli.es

Escola Pia Sant Antoni

Musical de sisè de Primària

Finalitzar una etapa sempre ens obre les portes a nous horitzons i reptes emocionants. Els nois i noies de 6è de Primària de l'Escola Pia Sant Antoni celebren aquest moment amb un espectacle obert a les famílies i al barri.

El musical *Radio Hits FM* té l'objectiu de, aprofitant la celebració del centenari de la ràdio a Catalunya,

Fotos: Escola Pia

conèixer i gaudir de moltes cançons que han estat número 1 a les llistes d'èxits radiofòniques de les darreres dècades. Un viatge pel món de la música i de la ràdio a la qual esteu tots i totes convidades. Us hi esperem!
Quan? Divendres 14 de juny a les 15.30 hores.
On? Espai Baluard del Mercat de Sant Antoni.

ESCOLA PIA SANT ANTONI

Més informació a: santantoni@escolapia.cat
www.santantoni.escolapia.cat / Tel. 93 441 06 05

PROVEM-HO EN CATALÀ | **MOLT PER PARLAR. MOLT PER VIURE.**

moltperparlar.cat

Generalitat de Catalunya

MANZANOS
RESTAURANTE PERUANO
Cocina tradicional

PERÚ
en el
PARAL·LEL

MENÚ MEDIODÍA

Abierto de martes a sábado:
de 13 a 17 y de 20 a 24 h
Cocina de 13 a 15,30 y de 20 a 22 h

Machu Picchu

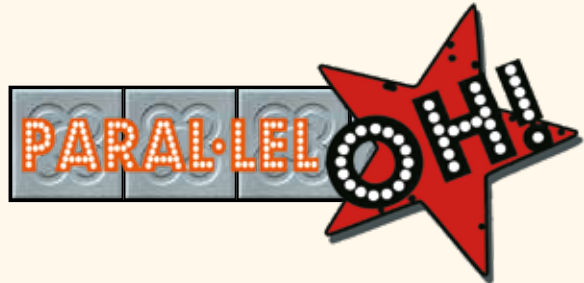
Ceviche

Pisco Sour

Comte Borrell, 6 (junto al PARAL·LEL)
Tels. 93 382 60 45 - 653 212 855

El conte del...

Sobretaula

L'escriptor del barri, Isaac Cortés, ens ha enviat un conte on ens parla de l'avorriment i de la imaginació...

De petit em costava no avorrir-me a les sobretauls. No entenien com amb la panxa ben plena, els adults podien posar-se a debatre sobre coses que no arribava a entendre; política, futbol i coses de família. Recordo l'olor de conyac, de cigaló, de cafè. La taula a mig desaparar. La boirina d'un cigarro mal apagat en un cendrer infestat de burilles. L'hule amb alguna taca inesborrable. I les veus, a vegades aspres i d'altres apassionades, com de foc.

A mi m'absorbia l'avorriment. Em quedava encaixonat a la cadira i m'entretenia amb qualsevol cosa que arpeggava, perquè no em deixaven marxar de taula. També em donava per barrejar els culs dels gots a mig beure i creava beuratges nous que solien agafar un color tèrbol, com de mar de fons. Una vegada el meu tiet va fer un xarrup accidental a una de les meves pocions, la va escopir a manera d'aspersor i va tacar la paret de casa. A partir de llavors, em van prohibir jugar amb les begudes dels altres o amb qualsevol altra cosa de la taula.

Per superar el tedi, vaig haver de recórrer a un instrument que no sabia ni que existia: la imaginació. La veritat és que va ser una sorpresa adonar-me que la imaginació em vessava del cervell. El cas és que quan l'hora de la sobretaula arribava i m'havia de quedar callat i encaixonat a la cadira, jo fugia i m'endinsava en un nou món que creava sobre la marxa. A

vegades viatjava a l'espai i tocava estrelles amb les mans. I m'embrutava amb polsim estel·lar que després utilitzava per fer brodat. Era meravellós cosir sense saber-ne. A l'hivern, quan les sobretauls eren més llargues, jo viatjava als antípodes, a una illa quasi deserta. Dic quasi perquè a vegades em trobava la nena de classe que m'agradava i jugàvem a nedar amb uns taurons que havien decidit fer-se vegetarians. Era curiós, perquè els taurons d'aquella illa anaven evolucionant a cada sobretaula i, un dia, en plena tempesta tropical, van sortir de l'aigua per sentir per primera vegada la pluja repicant contra les seves pells de neoprè.

La darrera vegada que vaig haver de recórrer a la imaginació, jo grimpava una de les muntanyes més altes de l'Himàlaia. Tot anava bé fins que un temporal de neu i vent va arrencar-me del terra i va fer-me voleiar fins a un altre món. Sobtadament, em vaig trobar assegut en una taula recentment desaparada, tot sol. Al meu voltant hi havia un munt d'aparells tecnològics: un telèfon intel·ligent, un portàtil, una tauleta i un smart TV. Tots ells m'han mantingut ben ocupat fins ara. Utilitzen reels, notificacions, sèries, fotos i altres argúcies per entretenir-me.

De fet, ara que ja m'he fet gran, encara no he pogut sortir d'aquest nou món. M'he quedat atrapat, com quan em quedava encaixonat a la cadira de la sobretaula. I ja no m'avorreixo, o això crec. Del que n'estic segur és que aquí la imaginació ja no em fa cap falta.

ISAAC CORTÉS I DOMINGO (*Instagram: @isaacicd*)

visita la
web del ZS

zonasec
www.zonasec.cat

EL DIARI DEL POBLE-SEC

DESCUBRE LA NUEVA...

NOU DE LA RAMBLA 145
08004 BARCELONA
PARALLEL
M L2 L3

SALA

Plataforma

DJ
80s 90s
FUNK TIME
OLDIES ROCK
RUMBEATS
MIXMUSIC
INDIE
ETC...

ABIERTO
JUEVES-VIERNES-SÁBADOS
Y VIGILIAS DE FESTIVOS

info@salaplataforma.com

WWW.SALAPLATAFORMA.COM

La Matalasseria

MATALASSERIA TRADICIONAL CATALANA

Roser, 6 • 08004 BCN • 93 442 66 73 • lamatalasseriabcn@gmail.com

assemblea.cat
Poble-sec

PARALLEL OHI

Si us voleu anunciar:
Tel. 699 73 97 79
Tel. 622 75 13 22
zonasec@hotmail.com

mac Museu
d'Arqueologia
de Catalunya

IMPERIVM

HISTÒRIES **ROMANES**

NOVA EXPOSICIÓ

**Endinsa't en
la romanitat!**

 Museu d'Arqueologia
de Catalunya

 Generalitat
de Catalunya